

FAKULTA PEDAGOGICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra výtvarné kultury
Klatovská 51, 306 14 Plzeň
Tel.: 377 636 493, 377 636 471
e-mail: suomar@kvk.zcu.cz

Protokol o hodnocení diplomové práce

**Název práce: Časoprostorové aktivity ve výtvarné výchově
středoškoláků**

Práci předložila studentka: Bc. et Bc. Veronika Divišová

Studijní obor: Učitelství pro SŠ, jednooborové studium Vv

Posudek vedoucího práce :

Práci hodnotil: PaedDr. Rudolf Podlipský, PhD.

1. Cíl práce

Cíl práce nebyl zcela naplněn. Autorka nezvládla vymezení pojmu časoprostorové aktivity a tím bylo poznamenáno vše. Navíc v Zadání práce je požadováno ověřování úkolů v jedné skupině, zatímco autorka úkoly zadávala ve více skupinách. Musela se tak pokaždé seznamovat s jinými žáky/studenty a pracně je získávat pro neobvyklý výtvarný úkol. Tím pádem ani nemohla dost dobře sledovat vliv úkolů na poznání žáků/studentů.

2. Obsahové zpracování

Práce je členěna do šesti kapitol. V teoretické části práce (druhá kapitola) jsem očekával operativní vymezení pojmu časoprostorové aktivity a přehled inspirativních projevů tohoto typu ve výtvarné kultuře 20. a 21. století. Vymezení pojmu v ní však nenajdeme. Autorka jej odbyla v jedné větě v Úvodu, která pravděpodobně zazněla někde na počátku práce. Ta ovšem nemůže být východiskem pro koncepci práce jako takové. Pokud bychom obsah věty pojali jako autorka, tak jsou „časoprostorové“

všechny výtvarné aktivity. Jednalo by se o ryze fyzikálně-matematické hledisko. Potom bychom nemuseli používat zmíněný přívlastek. Souslovný přívlastek není bezdůvodný. Diplomantka měla pochopit prostor a čas jako spolupracující dominantní výrazové prostředky. Jedná se o tvorbu, která je založena na v čase se viditelně proměňujícím prostředí, prostorového objektu či souboru objektů.

Z nepochopení potom vyplývá i koncipování výše zmíněného přehledu (druhá kap.). Diplomantka podává stručný útržkovitý a nesourodý výčet informací o nejznámějších výtvarných projevech umění 20. století. V řadě případů ani neuvádí, čím se vyznačuje uváděný styl. Těm podstatným projevům (zejména happening, performance, akční umění, land-art, body-art, konceptuální tvorba) věnuje minimální pozornost.

V třetí kapitole předkládá autorka chronologicky uspořádané útržkovité informace z historie našeho předmětu. Nedovíme se v nich ale o tom, kdy se v předmětu objevují aktivity, jimiž se práce zabývá.

V praktické části (čtvrtá kap.) je popsáno její počínání v praxi výtvarné výchovy na Sportovním gymnáziu v Plzni. Diplomantka navrhla šest výtvarných úkolů, jejichž těžiště mělo spočívat v časoprostorových aktivitách. Kapitola je podle úkolů členěna na šest podkapitol, které mylně nazývá „Přípravný model ...“. Na počátku kapitoly jsem očekával popis nějakého záměru a způsobu jeho uchopení. Autorka záměr popsala v jedné větě (s. 21, druhá věta) a způsobu se vůbec nevěnovala. Podkapitoly jsou členěny bez jakékoliv další hierarchie, a jsou zbytečně zatíženy texty velmi obecného charakteru (zejména Očekávané výstupy, Klíčové kompetence). Přitom není zcela jasný záměr každého úkolu, jehož precizní vymezení by v reflexi dovolilo posoudit jeho naplnění. Neblahé koncipování časoprostorových aktivit vedlo k zařazení úkolů, které nemají odpovídající povahu. První úkol (od s. 21) se s tvorbou Y. Kleina značně míjí. V podstatě se jedná o tradiční kresbu s omšelým východiskem (obrys těla a jeho částí). O druhém si nelze učinit jasnější představu, neboť není obrazově dokumentován. Třetí úkol – gestická malba je stále malba. U čtvrtého úkolu postrádám užití času jako výrazového prostředku. Stačilo dokumentovat celý proces zabalování a rozbalování. V pátém úkolu je oslabeno užití prostoru. Šestý úkol končí opět v ploše. Celkově zde chybí také úkol(-y), v kterém/kterých by bylo možné ověřit, jak se změnilo výtvarné uvažování středoškoláků v užití času a prostoru jako výrazových prostředků. Ale to jen v případě zadávání úkolů v jedné skupině.

Pojmový slovníček, kterému je věnována pátá kapitola, je poznamenán výše uvedenými nedostatky. Navíc není didakticky koncipován. Je sestaven z útržků textů z internetových zdrojů a Balekova výkladového slovníku. Není jasné, k čemu je určen, a jak se s ním má pracovat.

Obsah šesté kapitoly neobsahuje žádné využitelné závěry pro náš obor.

3. Charakteristika a hodnocení formy, technické i řemeslné složky práce

Tato složka není součástí diplomové práce.

4. Formální náležitosti

Práci lze vytknout zejména nepochopení smyslu a koncipování poznámkového aparátu. V poznámkách se objevují nepodložená tvrzení. Pokud bychom z textu

odstranili z práce přebytečný text (poznámky, Očekávané výstupy, Klíčové kompetence, Pojmový slovníček), práce by neměla požadovaný rozsah 60 stran.

5. Stručný komentář hodnotitele

Autorka doplatila na nevyjasněnost pojmu „časoprostorové“ aktivity.

6. Otázky a připomínky na autora práce k bližšímu vysvětlení při obhajobě

Navrhněte alespoň jeden výtvarný úkol pro středoškoláky, v kterém budou středoškoláci využívat výrazové možnosti času a prostoru současně.

7. Navrhovaná známka

Dobře

Datum: 11. 8. 2015

Podpis: PaedDr. Rudolf Podlipský, PhD.